

Küstüğüm Mevsimleri Sayıyor Yıllar

– Nuray AYHAN · 19 Ocak 2015

Şimdi kulaklarımda çınıyor yokluğunun sesi
Hangi şiire dokunsam mayhoş bir tebessüm
T/adı sende saklı şiirleri unuttu lisan
Şair adını arşınladığım sokaklar ayaz

Her şeye rağmen kalemim ç/ağlar
D/üşürdüm yitik umutların kentinde seni
Soramam k/ayıplardan korkarım

G/özümde telaşlı yaşlar visaldir besbelli t/adın
Yeisten koptu yırtılan gurbet
Sar sılamda y/ar beni

Ah tutsaklığında kaldığım karanlık gözlerin
Umudun çehresiyle saklanan tüm sözleri azat ettim
Dil ucu yaralarım sızlar
Yastık altı ettiğim tüm anılarım anason kokar
Sarhoşum hayli zamandır başım duman
Efkârımı saldıgım dağlarım tarumar

L/imansız bir yüreğin ruhuna üfürdü İsrail
Artık zamanları saymıyorum kırkını geçeli y/aşım
Çocukluğum çoktan terk etti beni d/erken
Son çocukluğuma gebe bir takvimi kovalıyor zaman

Ah aklımın almadığı bu şiiri kim çizdi böyle
Alaca karanlık bir resmin içinden ç/alıntı flu gölgeler

A/sırlar uzaklaşır mazimde bir telaş
Düğün dernek saati ç/ay karası gözlerimde hazan
Yitik yıllarım ç/ağlıyor oy başıma düşen karlar

Söyle kimin umurunda meyyit rüyalı düşün
Küstüğün mevsimleri sayıyor yıllar
Kim bilir belki başında bekliyor ölümün soğuk bakışlı meleği

İsyansız bir duruşla selamla tüm gemidekileri
Bağışla Yaratana tebessümle sil tüm haklarını
Acını g/izlediğin gün
Buyur yap son duanı

Ya karanlıkta bakmayı unutmuşsa yüreğim yıldızlar yol verir misiniz bakışıma
Bir helallik şiir durur hala dudaklarımda...

Nuray AYHAN...